به نام خدا دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران) دانشکده مهندسی کامپیوتر

آزمایشگاه سیستمهای عامل

گزارشكار آزمايش 6

فرشید نوشی - ۹۸۳۱۰۶۸

بخش ١:

برای اینکه در در نقاط بحرانی اجازه ی انجام عملیات به process های دیگر را ندهیم از mutex استفاده میکنیم.

ابتدا یک struct به نام Buffer تعریف میکنیم که در آن دو متغیر عدد صحیح برای شمارنده و شمارنده ی خواننده و دو متغیر سمافور نیز برای قفل کردن هر کدام وجود دارد.

```
typedef struct {
  int count;
  int reader_count;
  sem_t count_mutex;
  sem_t reader_count_mutex;
}
Buffer;
```

سپس در main آبجکت از نوع Buffer، از حافظهی اشتراکی attach میکنیم و مقدار اولیهی count و reader_count را صفر میگذاریم. و متغیرهای سمافور را نیز مقداردهی اولیه میکنیم و حافظه را detach میکنیم و 5 پردازهی فرزند با fork ایجاد میکنیم.

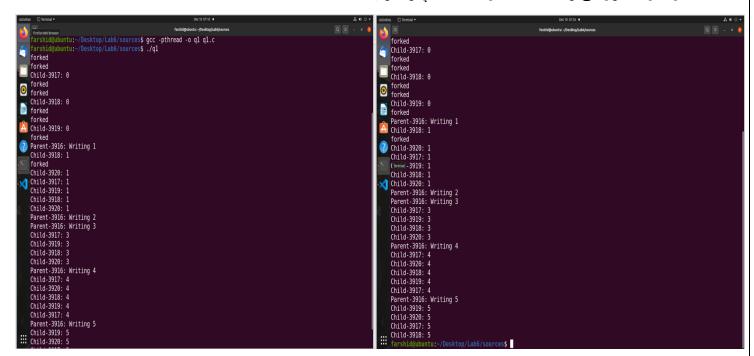
```
int main(int argc, char* argv[])
    int status = 0;
    int parent_pid = getpid();
    Buffer *buffer;
    int sh_writer = shmget(0x125, 32, S_IRUSR | S_IWUSR | IPC_CREAT);
    int sh_reader = shmget(0x125, 32, S_IRUSR | IPC_CREAT);
    buffer = (Buffer *)shmat(sh_writer, NULL, 0);
    buffer->count = 0;
    buffer->reader_count = 0;
    sem_init(&(buffer->count_mutex), 1, 1);
    sem_init(&(buffer->reader_count_mutex), 1, 1);
    shmdt(buffer);
    for (int i = 0; i < 4; i++)
        if (parent_pid == getpid())
            fork();
            printf("forked\n");
```

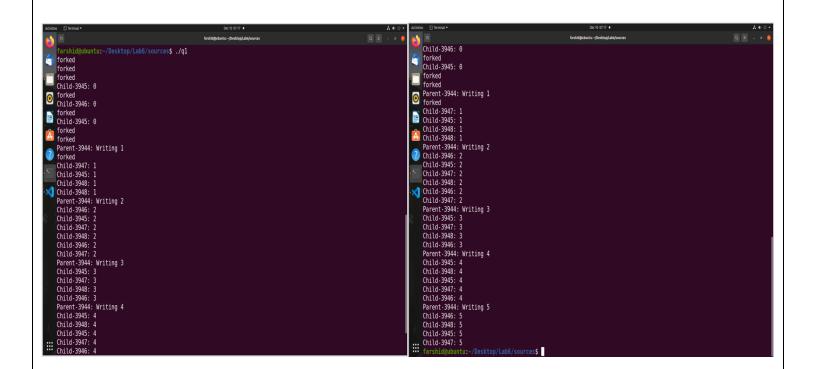
هنگامی که یک reader در حال خواندن است جلوی writer را با استفاده از reader میگیرم در ادامه هنگامی که هیچ reader در حال خواندن نبود به writer خبر میدهم که آزاد است تا کارش را انجام دهد برای اینکار از یک متغیر شمارنده برای تعداد reader های در حال خواندن استفاده میکنم که با reader و اینکار از یک متغیر شمارنده برای تعداد reader ها نتوانند به آن دسترسی داشته باشند هنگام بوشتن یک reader تا از race condition جلوگیری شود. متغیری که تعداد reader های در حال خواندن را نشان میدهد نامش reader count میباشد.

حلقه ی while در آخر برای مطمئن شدن از اتمام کار پردازه های فرزند هست.

```
94
95
96
{
97
    while (wait(&status) > 0);
98
    shmctl(sh_writer, IPC_RMID, NULL);
99
}
100
101
    return 0;
102
}
```

دو نمونه خروجی را که read و write دچار شرایط مسابقه نشده اند.

بخش ۲:

در این بخش میخواهیم از بروز شرایط مسابقه جلوگیری کنیم.

ابتدا تابع philosopher را توضیح میدهیم. نوع این تابع از نوع *void هست تا به ()pthread_ctreate پاس داده بشود. با توجه به تعداد دفعه های خوردن در هر مرحله تابع eat صدا زده میشود که چوب های مربوط به فیلسوف شماره ی n را قفل میکند و غذایش را میخورد و در ادامه چوب هایش را آزاد میکند. تابع برحسب شماره ی n ورودی خروجی مناسب را تولید میکند.

در main پنج نخ تعریف میکنیم(تعداد فیلسوف ها). در ادامه با استفاده از تابع pthread_mutex_init پنج لاک برای استفاده میکنیم که تابع pthread_create استفاده میکنیم که تابع پنج لاک برای استفاده میکنیم که تابع philosopher را بهش میدهیم تا کار فیلسوف را بکند. برای اطمینان از اینکه همه ی thread ها کارشان تمام میشود از pthread join روی همه ی thread ها استفاده میکنیم.

```
pthread_mutex_t chopstick[5];
void eat(int n)
    pthread_mutex_lock(&chopstick[n]);
    pthread_mutex_lock(&chopstick[next]);
    printf("Philosopher %d is eating using chopstick[%d] and chopstick[%d].\n", n + 1, n, next);
    pthread_mutex_unlock(&chopstick[n]);
    pthread_mutex_unlock(&chopstick[next]);
void *philosopher(int n)
    for (int i = 0; i < MAX_EAT_TIMES; i++)
        printf("Philosopher %d is thinking.\n", n + 1);
       printf("Philosopher %d finished eating.\n", n + 1);
int main()
    pthread t threads[NUMBER OF PHOLOSOPHERS]:
    for (int i = 0; i < NUMBER_OF_PHOLOSOPHERS; i++)//initializing mutex
        pthread_mutex_init(&chopstick[i], NULL);
    for (int i = 0; i < NUMBER_OF_PHOLOSOPHERS; i++)//initializing threads
        pthread_create(&threads[i], NULL, (void *) philosopher, (void *)(intptr_t) i);
        pthread_join(threads[i], NULL);
    return 0;
```

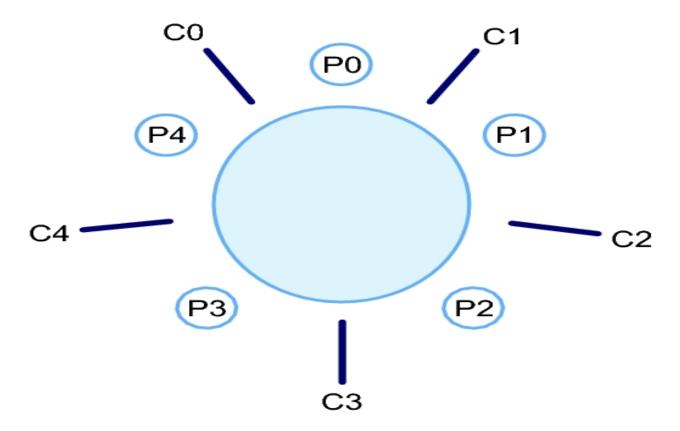
در ادامه دو نمونه خروجی را میبینیم:

با توجه به نمونه خروجیهای زیر، برنامه به طور صحیح کار میکند و هرگز یک چوب همزمان در اختیار دو فیلسوف قر ار نمیگیرد.

```
farshid@ubuntu:~/Desktop/Lab6/sources$ gcc -pthread -o g2 g2.c
farshid@ubuntu:~/Desktop/Lab6/sources$ ./q2
Philosopher 1 is thinking.
Philosopher 1 is eating using chopstick[0] and chopstick[1].
Philosopher 4 is thinking.
Philosopher 4 is eating using chopstick[3] and chopstick[4].
Philosopher 2 is thinking.
Philosopher 5 is thinking.
Philosopher 3 is thinking.
Philosopher 1 finished eating.
Philosopher 4 finished eating.
Philosopher 5 is eating using chopstick[4] and chopstick[0].
Philosopher 3 is eating using chopstick[2] and chopstick[3].
Philosopher 5 finished eating.
Philosopher 2 is eating using chopstick[1] and chopstick[2].
Philosopher 3 finished eating.
Philosopher 2 finished eating.
farshid@ubuntu:~/Desktop/Lab6/sources$ ./q2
Philosopher 1 is thinking.
Philosopher 1 is eating using chopstick[0] and chopstick[1].
Philosopher 2 is thinking.
Philosopher 3 is thinking.
Philosopher 3 is eating using chopstick[2] and chopstick[3].
Philosopher 4 is thinking.
Philosopher 5 is thinking.
Philosopher 1 finished eating.
Philosopher 2 is eating using chopstick[1] and chopstick[2].
Philosopher 5 is eating using chopstick[4] and chopstick[0].
Philosopher 3 finished eating.
Philosopher 2 finished eating.
Philosopher 4 is eating using chopstick[3] and chopstick[4].
Philosopher 5 finished eating.
Philosopher 4 finished eating.
farshid@ubuntu:~/Desktop/Lab6/sources$
```

آیا ممکن است بن بست رخ دهد؟ در صورت امکان چگونگی ایجاد آن را توضیح دهید.

بله ممکن است چون احتمال اینکه اگر هر فیلسوف روی یک چوب غذا قفل ایجاد کند بن بست به وجود می آید وجود دارد چون هیچ دو چوبی خالی نیستند هیچ غذایی خورده نمیشود به بن بست میرسیم.

P = Philosopher C = Chopstick